

[Aksel Larsen.]

tage sig mere af denne Sag. Jeg vil i øvrigt mene, det vilde være heldigt, om Radio-raadet blev valgt paa en mere demokratisk Maade, end Tilfældet er, og jeg vil gerne slutte mig til det, der er fremsat fra andre Sider, om, at direkte Radioraadsvalg for alle Lyttere vil være at foretrække.

Maa jeg samtidig komme med en anden Bemærkning til Ministeren for offentlige Arbejder. Det drejer sig om Udførelse af offentlige Arbejder, som i og for sig ikke kan have almindelig Samfundsinteresse, men som i en Del Tilfælde søges iværksat enten helt lokalt eller med offentlig Støtte, og hvor det væsentligt drejer sig om, at en større By søger ved Vej- eller Brobygning at stjæle en Del af en mindre Bys Opland. Jeg beder Ministeren have Opmærksomheden henvendt paa saadanne Forhold, hvor de maatte forekomme, for jeg synes, at den Slags burde ikke have Lov til at passere.

Maa jeg dernæst tillade mig at spørge Indenrigsministeren, som jo skal have Ordet igen her under Debatten, om Ministeriet er sindet at udarbejde Forslag om Ændringer i og Forbedringer af Huslejeloven. Loven er jo ikke saa gammel, men der er allerede forskellige Omraader, hvor Manglerne er aabenbare. Jeg tænker især paa den Omstændighed, at Loven ikke i Øjeblikket har Beskyttelse for Lejernes Tillidsmænd imod Opsigelse, og at en Ejendom, der er bygget inden for et Tidsrum af 10 Aar, er undraget fra Loven. Jeg vil meget gerne have at vide, om Regeringen i Anledning af de indhøstede Erfaringer skulde paatænke at afhjælpe bl. a. disse Mangler.

Maa jeg derefter sige til Justitsministeren, at jeg har med meget stor Tilfredshed — jeg kan sige med undtagelsesvis Tilfredshed — hørt paa noget af det, han sagde, nemlig det, han sagde om Emigranterne, om de fattige Emigranternes Arbejdstilladelse; det skulde virkelig glæde mig, hvis man paa dette Omraade vilde forsøge her i Landet at skabe noget, der ligner en virkelig Asylret, og jeg vil saa blot haabe, at det Syn, Justitsministeren har givet Udtryk for, maa blive hævdet i Administrationen saa demokratisk, som det nu engang er nødvendigt.

Justitsministeren havde en Diskussion med det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit bl. a. om Seksualklinikkerne og Mødrehjælpen. Jeg ser med stor Sympati paa, at man understøtter Mødrehjælpen Arbejde, men jeg vil samtidig benytte Lejligheden til at sige, at hvis disse Seksualklinikker skal faa Betydning, saa er der Grænser for, med hvor stor Diskretion og med hvor stor Tøven

man kan organisere deres Arbejde. Og det er under alle Omstændigheder nødvendigt, at man gør Befolkningen opmærksom paa deres Eksistens og paa, hvad de kan bruges til; hvis ikke det sker, vil naturligvis Seksualklinikkerne blive fuldkommen betydningsløse.

Ministeren forstod ikke, hvad jeg havde sagt om, hvorledes han brugte sin Tid, og hvad han er optaget af. Ministeren kendte kun eet Tilfælde, hvor han havde beskæftiget sig med Sagsanlæg imod Kvinder, der havde foretaget ulovlig Svangerskabsafbrydelse, og det var en Sag, hvor han skulde beslutte, at der ikke skulde rejses Tiltale. Jeg opfatter nu Tingene noget anderledes, jeg opfatter Ministerens Virksomhed saadan, at han maa være ansvarlig over for Rigsdagen for, hvad der sker paa det Omraade, der er underlagt ham, saadan vurderer jeg ogsaa Justitsministeren. Jeg ved jo, der har været adskillige andre Sager end den, Justitsministeren her nævnte, og der har været adskillige Sager, hvori der er blevet rejst Tiltale, og hvori der ogsaa er faldet Dom.

Men paa samme Maade som jeg mener, at Ministeren over for Rigsdagen og over for Offentligheden maa være ansvarlig for Justitsvæsenets Virksomhed paa dette Felt, paa samme Maade mener jeg, Ministeren maa være ansvarlig paa andre Omraader. Jeg skal skænke Ministeren hans Udtalelse om den særlige Moral, som jeg og mit Parti formenes at være i Besiddelse af, jeg skal gøre det, ikke blot fordi jeg ved, at hvis jeg karakteriserer denne Ministerens Udtalelse paa den Maade, den burde karakteriseres, saa vilde jeg faa en Paatale fra Formandens Side, som ikke vilde være blidere end den, Ministeren fik, men jeg skal ogsaa gøre det, fordi jeg ved, det er ganske overflødigt.

Jeg skal kun sige til Justitsministeren, at han behøver ikke at være bekymret for, hvorvidt jeg gør mig til Nar ved at forlange hans Afgang. Jeg har ikke forlangt det hverken af Hensyn til mig selv eller af Hensyn til Ministeren, jeg har forlangt det, og agter fremtidig at forlange det, fordi det forekommer mig, at Regeringen gør sig til Nar ved at beholde en saadan Justitsminister.

Ministeren forstod ikke mine Udtalelser om, at der hver anden Dag foregaar Terrorhandlinger af saakaldte Nazister her i København. Maa jeg saa erindre Ministeren om, at Natten før han fremsatte disse Udtalelser fra denne Talerstol, havde disse saakaldte Nazister — Ministeren bruger selv samme Betegnelse — oversmurt Vinduerne hos en Kunsthandler, vistnok